

man behøvede kun at have en lille Grad af denne Villighed for at kunne finde fuld Dækning for langt større Medsættelser i Toldloven end dem, Lovforslaget indeholder. Det ærede Medlem viste jo, at man kunde blive fri for den langt overveiende Del af alle Toldafgifterne, naar man kun vilde gaa ind paa at paalægge Brændevin, hvad han ansaa for at være i og for sig fornuftigt og desforuden for at være gavnligt for Befolkningen ved at fordyre en Vare, der netop ved sin Nytte neppe er Befolkningen til Gavn. Formindstelse i Statsindtægterne er ikke i og for sig nødvendig for at gennemføre en saadan Revision af Toldloven, som vil fyldestgøre endogsaa de videstgaaende Krav i Retning af Frigjørelse af Raafoffer, Frigjørelse af almindelige Konsumartikler osv.

Der er allerede under disse halvanden Dags Forhandling fremkommet endel Enkeltheder, som jeg kunde ønske at knytte nogle Bemærkninger til allerede nu, for at ikke ved en fortsat Behandling Emnerne skulle blive saa overvældende store i Antal, at det vilde gaa langt ud over mine Kræfter at bevare de fremkomne Bemærkninger samlede under Et. Det ærede 7de Medlem (C. Hage) udtalte igaar, at Landstinget havde saa overordentlig samvittighedsfuldt overveiet dette Forslag, at det endog den ene Gang efter den anden havde gjort sine egne Beslutninger om, hvilket han saa nærmere illustrerede ved en Række Exempler. Derjom der i denne Udtalelse af det ærede Medlem skulde ligge en alvorlig Behreidelse imod det andet Thing, og den ikke blot var et Forsøg paa at fremkalde nogen Minterhed hos Forsamlingen, vil jeg bemærke, at det forekommer mig ikke at være at dable, men langt sværere at rose, naar en Forsamling, ligesaavel som en enkelt Mand, er modtagelig for nye Argumenter og, naar man føler sig overbevist ved dem, ikke styr at være det bejendigt, at man har forandret sin Mening. Søvrigt maa jeg dog bemærke, at en stor Del af de Forandringer, som Landstinget er gaaet ind paa i denne Samling, hidrører fra Endringsforslag, der ere stillede af mig, og med Hensyn til hvilke jeg naturligtvis kun særdeles har kunnet paastjonne, at den fornøiede Undersøgelse, der er foretagen af mig, og den derpaa byggede forandrede Anskuelse, som fra min Side er bragt til Thinget saa godt dokumenteret, som jeg formaade, har været istand til at overbevise Landstinget om, at det vilde være rigtigt at forandre en Position, som det havde indtaget i forrige Samling. Blandt de Exempler, det ærede Medlem nævnte paa Landstingets forandrede Holdning overfor Toldpositionerne, vare jo ogsaa

de interessante Jordbær. Det er et Exempel paa, hvad jeg nævnte, at Landstinget har efter Opfordring fra mig forandret en vedtagen Position. Men selvfølgelig er det sket, fordi jeg har været istand til iaar at meddele Oplysninger, som jeg ikke var istand til at meddele ifjor. Derved haaber jeg at have taget paa mig en væsentlig Del af Ansvaret for, at Landstinget har i denne Samling paa adskillige Punkter taget en noget ander Stilling end ifjor. Naar det ærede Medlem som Exempel paa Landstingets forandrede Holdning fremdeles nævnte, at det ifjor havde ved den Behandling vedtaget, at Ost skulde være fri, saa beror det paa en Feiltagelse af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem vil efterse, hvad Landstinget vedtog ifjor, vil det ærede Medlem se, at Landstinget da ikke vedtog, at Ost skulde være fri. Det ærede Medlem har overset eller forglemt, at der var den Tilspøining, at Ost, indført i Emballage, skulde svare Told, og ikke svare den gamle Ostetold, men en Told, der var $2\frac{1}{2}$ Gange saa høi som den gamle Ostetold. Gjennem denne Bestemmelse troede man at skulle ramme Luxusostene. Det var altsaa ingenlunde Meningen ifjor at frigjøre Osten; men Meningen var, at man vilde ramme Luxusosten og lade den simple Ost gaa frit ind. Det viste sig imidlertid ved nærmere Undersøgelse imellem Samlingerne ialtfald for mig som umuligt at gennemføre denne Sondring, da det paa samme Tid var fremgaaet af Optællingerne af de indførte Quantiteter Ost, at godt og vel de $\frac{4}{5}$ af den Ost, der indkom, var Luxusost. Saa laa jo det Spørgsmaal for, om man, naar man ikke kunde sondre mellem de to Arter af Ost, skulde lade disse $\frac{4}{5}$ Luxusosten, gaa frit ind, for at den simple Ost ogsaa kunde gaa frit ind, eller om man vedblivende som hidtil skulde paalægge Osten at svare Told. Det er det sidste Alternativ, som blev foretrukket. Det er klart, at den Undersøgelse, der kunde finde Sted i Mellemtiden mellem de to Samlinger om Forholdet mellem den indførte Luxusost og den indførte simple Ost, ikke kan sige paa nogen Maade at være udtømmende, dertil var Tiden jo altsor kort. Men paa den anden Side tror jeg, at man vanskeligt skal kunne anføre nogen Grund for, at Forholdet skulde være anderledes netop i disse Maaneder end hele Aaret igjennem. Om man vil give Undersøgelsen den smukke Betegnelse af en statistisk Undersøgelse, skal jeg lade staa hen; de Herrer Statistikere ville maaffe frabede sig det. Men selvfølgelig har denne Undersøgelse — deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret — ikke den Betydning, at